

**Темна мережа. Неймовірна й
реальна історія
наймасштабнішої
спецоперації у світі**

КУПИТИ

Написана в стилі захопливого кримінального трилера й заснована на реальних подіях, ця історія розповідає про організацію та проведення наймасштабнішої спецоперації у світі, для реалізації якої ФБР створило власний технологічний стартап з метою прослуховування.

У 2018 році потужний додаток для безпечного зв'язку під назвою Anom прижився серед учасників організованої злочинності. Вони вважали, що Anom дає їм змогу вести бізнес у тіні. Усе так і було, за винятком одного: темною мережею таємно керувало ФБР. Захищений доступ до Anom і серія пов'язаних із ним розслідувань забезпечили представникам американських, австралійських та європейських спецслужб місце в першому ряду злочинного світу. Десятки тисяч злочинців діяли на очах у тих самих агентів, від яких вони намагалися сховатись у темній мережі. Міжнародні контрабандисти. Відмивачі грошей. Кілери. Тіньова глобальна економіка, така ж ефективна, як і легальна.

Офіцери спостерігали за поставками наркотиків, розгортанням змов і плануванням убивств, здійснюючи арешти, але не розкриваючи свого прикриття. Ретельне розслідування, проведене автором, показує справжні масштаби й ставки безпрецедентної спец-операції. Цей напружений трилер — не вигадка, а реальність сучасного світу, у якому ніхто не може бути впевнений, що його не підслуховують і за ним не стежать.

Розділ 1

ODOG

Рано-вранці 9 вересня 2015 року Оуен Генсон запхав до своєї сумки Louis Vuitton кілька пачок готівки та три мобільні телефони. Гроші були призначені для ставок у грі в гольф із діловим партнером, яка булав нього запланована того дня, а телефони для керування подвійною імперією — багатомільйонним бізнесом азартних ігор і контрабанди наркотиків. Генсон спакував ключки для гольфу в матово-чорний «порше», поклав сумку на пасажирське сидіння й вирушив у напрямку ігрового поля.

Оуен Генсон не був схожий на типового тогочасного гравця в гольф. Уживання стероїдів, інтенсивні тренування та участь кілька років тому у футбольній команді Університету Південної Каліфорнії надали йому статури, яка нагадувала Джона Сіну й більше пасувала б професійному борцю. Приблизно 2004 року, під час навчання в університеті, Генсон почав сам вдаватися до стимулювальних препаратів і продавати їх своїм клієнтам, серед яких були професійні спортсмени. Невдовзі Генсон перейшов до продажу рекреаційних наркотиків, як-от кокаїн та екстазі. Після фінансової кризи 2008 року він очолив компанію Bet O Dog — нелегальну гральну організацію, яка приймала ставки на всі види спорту, від НБА до НФЛ.

Один із клієнтів компанії працював на наркокартель Сіналоа. Стосунки з ним призвели до того, що Генсон почав переміщати готівку для контактів Сіналоа у Сан-Дієго та Лос-Анджелесі. Південна Каліфорнія була чудовим місцем для торгівлі наркотиками, ураховуючи її близькість до кордону США з Мексикою і наявність великих можливостей для збуту цього товару. Наймовірно швидко, уже від 2012 року, Оуен долучився до оптової торгівлі наркотиками. Він відправляв кокаїн до Австралії, де кілограм цього наркотику коштував увосьмеро дорожче, ніж у США. Для торговців наркотиками Австралія була золотою жилою. На шляху до неї існували певні перешкоди, але якщо наркотики вже потрапляли до цієї

країни, то контрабандисти отримували неабиякий зиск. Генсон став учасником цієї золотої лихоманки. Його останньою угодою був продаж 5 кілограмів метамфетаміну діловому партнерові, з яким він саме зараз збирався грати у гольф, чоловікові на ім'я Ел Вілсон.

Шукаючи спосіб доправляти доходи від своєї злочинної діяльності з Австралії до США, Оуен Генсон використовував деякі нетрадиційні методи, наприклад, контрабанду золотих монет, захованих у черевики. Він також переводив у готівку доходи від наркотиків через казино. Ел Вілсон, який пра-Генсону співпрацю.

Оуен уперше зустрів Вілсона на початку 2015 року на полі для гольфу. Їх познайомив один з австралійських партнерів Генсона. Після гри у гольф Оуен Генсон разом з Елом Вілсоном і ще двома членами його команди завітали до бару в заміському клубі. Вілсон дістав свій телефон, модифікований BlackBerry, який надсилав виключно зашифровані текстові повідомлення. Це унеможливлювало прослуховування телефона правоохоронними органами будь-яким із традиційних способів. Поліція могла побачити лише позбавлений сенсу набір цифр, літер і символів, за яким приховувався справжній зміст текстового повідомлення. Пристрій мав й інші переваги: з нього було видалено камеру, мікрофон і GPS. Цей телефон насправді був не зовсім теле-фоном. Він не міг здійснювати голосові дзвінки. Щойно Ел дістав цей пристрій, Генсон упізнав його, бо й сам користувався таким. Контакт Генсона в картелі Сіналао відмовлявся працювати з ним, поки він не роздобув такий пристрій. «Будь-хто, хто має такий телефон, безсумнівно, належить до світу злочинності», — пізніше казав Оуен Генсон, згадуючи свою реакцію, коли побачив пристрій Вілсона. Тож Ел Вілсон видавався йому справжнім злочинцем. І він не лише погодився відмивати гроші. Згодом Ел Вілсон захотів торгувати з Генсоном наркотиками.

Оуенові Генсону потрібно було в дечому переконатися, перш ніж розпочати співпрацю з Елом Вілсоном. Особливі телефони виготовляла на замовлення компанія Phantom Secure, головний офіс якої був розташований у канадському Ванкувері, а торговельні посередники були розкидані по

всьому світу. Вони були й продавцями, і контролерами. Співробітники цієї компанії продавали телефони тим, кого рекомендував уже наявний клієнт, що обмежувало їхню базу користувачів переважно злочинним світом. Генсон попросив одного з дистриб'юторів Phantom Secure у Лос-Анджелесі — Майкла Гамбоа, відомого також як Чіно, — перевірити, як саме Елу Вілсону вдалося отримати один із зашифрованих телефонів. Чіно був головним контактом Генсона в Phantom Secure і протягом багатьох років продавав йому близько трьох телефонів на рік.

«Чіно, я не збираюся мати справу з цими хлопцями, якщо за них не зможе поручитися хтось із вас», — сказав Оуен Генсон.

Можливо, Ел Вілсон узагалі не злочинець, а агент правоохоронних органів, який намагається заманити Генсона в пастку?

У відповідь Майкла Гамбоа для перестороги вимкнув пристрій Вілсона й почав з'ясовувати, ким були його люди. Чіно зв'язався з командою Ела Вілсона із питанням про те, хто їх скерував до компанії. Виявилося, що їх скерувала до Phantom Secure інша злочинна група з Сан-Франциско, яка просувала бізнес із марихуаною. Phantom Secure працювала з цією групою роками.

Приблизно за дві години після запиту Генсона Гамбоа повідомив: «Ці хлопці гарно себе показали, не хвилюйся».

Оуенові Генсону цього було достатньо.

Він сказав Вілсону, що тепер почувається впевненіше, бо дізнався від своїх хлопців із Phantom

Рекомендована література

Коли тіло каже «ні».
Ціна прихованого
стресу

Things No One Taught
Us About Love. Як
будувати здорові
стосунки із собою та
оточенням

Тепер ми справжні

Перейти до категорії
Трилер

КУПИТИ